

sina öfriga yttranden i frågan men icke det af oss taclade i N:o 77, att nemligen skollärarens löner skulle blifvit »ökade med mer än dubbelt,» samt ökat sin skuld med det tillägg, att falsifikationer vore något i Saimas spalter helt vanligt.

Vi göra läsaren till domare öfver ett dylikt vederbörande Tidningsredaktioners uppförande. Huruvida Hr. Lektor Öhman, B. Ts. Redaktör, skall finna sig befogad återtaga den orättvisa och smutsande beskyllningen, derom kunna vi icke på förhand döma. Erfarenheten har lärt oss, att en sådan känsla för, hvad heder och rätt bjuda, hos åtskilliga Finlands Tidningsredaktioner icke är att påräkna. Att de innerligen hata kritiken, derpå hafva vi deremot sett prof; men den moraliska smutskastningen synes icke i lika grad vara dem förhatlig.

190 HR. CYGNAEI TIDSKRIFT.

Saima n:o 10 6.III 1845

Vi omnämnde i sednaste Nummer denna utlofvade nyhet i landets periodiska litteratur och skynda att här nedan införa Utgifvarens anmälan. I allmänhet kunna dylika litterära produkter i landet påräkna ett större antal läsare, och t. e. Tidskriften Suomis öde är ännu i friskt minne. Men flera omständigheter verka i förevarande fall till bättre förhoppningar.

H:r Cygnæus eger såsom litteratör ett i fäderneslandet känt och älskadt namn. Han är af varmaste hjerta uti allt, hvad som rörer eget land, optimist i detta ords ädlaste betydelse. Ty han förgyller icke dåligheten, men går den förbi och uppsöker kärleksfullt allt godt och ädelt, och den glans hans af detta sträfvande eldade fantasi breder öfver föremålet är intagande, äfven om den till en del kunde anses för lånad. Vi dela visserligen Morgonbladets åsigt af Hr Cs »originela oefterrättlighet» i stilen. Men vi anse för afgjordt, att mycket häraf i nu utlofvade arbete skall försvinna, emedan föremålet för Hr Cs »ögnakast» är rikare än eljest och tillåter honom dröja vid *fakta*, icke tvingar honom att ersätta dessa med fantasispel och hopade reflexioner, samt emedan detta föremål är utlandet, icke hans kära fäderneslands förhållanden.

Ett skäl för Hr Cs. landsmän att med mer än vanlig välvilja omfatta företaget är sjelfva hans vistelse på fremmande kust. Ref. har större orsak än de flesta att erkänna, att denna omständighet kan af dem behjertas, och att den lofliga bildningstörst, som förer till resor i fremmande land, inom våra landamären finner bifall äfven genom ädel uppmuntrande handling. Han är derföre öfvertygad, att en sådan välvilja äfven skall komma Hr C. till godo, och att den skall leda flera landsmän än eljest att glädja Hr C. med ett varmt erkännande inom fosterlandet. Lätt kan hvar och en föreställa sig det olika inflytande, ett glädjande eller nedslående budskap från hemmet skall utöfva på Hr Cs framtid såsom skriftställare, och för hvar och en enskild är det en ringa uppoffring att medverka till det glada budskapet. Vi skulle ångra att hafva påmint härom, om vi icke vore öfvertygade, att det icke skett förgäfvets.